

ΣΕ ΖΟΦΕΡΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

Στα χρόνια που διανύουμε, όπου ο πολιτικός διάλογος έχει εκπέσει στο επίπεδο μιας ολιγόλογης ανάρτησης στα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, εκεί όπου ένα κείμενο μεγαλύτερο της μίας ή των δύο παραγράφων θεωρείται «σεντόνι» (το οποίο ουδείς διαβάζει – πράγμα που θεωρείται αυτονόητο), εκεί όπου δεν έχει σημασία τόσο το *τι* λες αλλά *πώς* το λες, εκεί όπου οι εξυπναδούλες, το χιούμορ της κακιάς ώρας, οι κακιούλες, τα καρφάκια, καθώς και οι κάθε είδους χαρακτηρισμοί θεωρούνται *must*, εμείς, ως Εκδόσεις των Συναδέλφων, προτιμούμε να μιλάμε με τις πράξεις μας και τα βιβλία μας.

Σε αυτό το σημείωμα θα αναφερθούμε εν συντομία, και κατ' εξαίρεση, σε πτυχές της λειτουργίας των Εκδόσεων των Συναδέλφων υπό «καθεστώς έκτακτης ανάγκης», καθότι στη χώρα των Λωτοφάγων (που βαίνει πια κακὴν κακὴς σε μια κανονικότητα της συμφοράς) πρέπει από καιρού εις καιρόν να υπενθυμίζει κανείς πως δεν παρασύρθηκαν *άπαντες* στις δίνες του εκπορευόμενου τρόμου και δεν ακολούθησαν όλοι τη «στρατιά των υπνοβατών» στις θλιβερές ιεροτελεστίες ενός πανταχόθεν διασπειρόμενου παραλογισμού. Υπήρξαν αρκετοί. Ανάμεσά τους ευελπιστούμε πως συγκαταλεγόμαστε κι εμείς.

Παρά τις αποκλίσεις, ως έναν βαθμό, απόψεις και εκτιμήσεις των μελών της κολεκτίβας κυρίως για το εύρος του πανδημικού κινδύνου και τη φύση, την αποτελεσματικότητα, τις συνέπειες και τον ρόλο του εμβολίου στην εκκόλαψη νέων κοινωνικών διαχωρισμών, κατορθώσαμε εντούτοις, στο επίδικο διάστημα, να πορευτούμε με ψυχραιμία, αυτόνομα, συμβιωτικά και αλληλέγγυα με γνώμονα τον έμπρακτο σεβασμό στις κάθε τύπου υγειονομικές επιλογές και ενστάσεις του «άλλου», του οιοδήποτε «άλλου».

Ενώ όσοι είχαν επιφυλάξεις και αντιρρήσεις για τον εμβολιασμό ή ασκούσαν κριτική στην τρομοϋστερία εύκολα αποκαλούνταν «ψέκες» ή

«σκοταδιστές», αντιστρόφως το ίδιο εύκολα οι «άλλοι» χαρακτηρίζονταν ως «απολογητές του κράτους» και «συνοδοιπόροι του Μητσοτάκη»: τη στιγμή που και οι μεν και οι δε χαρακτήριζαν με ελαφρότητα τους απέναντι ως «φασίστες», εμείς προτιμήσαμε να στρέψουμε τα βέλη μας στους μόνους και αποκλειστικά υπεύθυνους, στο κράτος και στον καπιταλισμό, και να μην υιοθετήσουμε σε κανένα στάδιο της προέλασης του τρόμου τον επηρμένο, χλευαστικό, διχαστικό και ανθρωποβόρο λόγο της πολιτικής εξουσίας, των έντυπων μισθοφόρων της, του «επιστημονικού» ιερατείου της και των πάσης πολιτικής απόχρωσης σταρ, υποστάρ, αντιστάρ και ακολούθων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, φροντίζοντας οι όποιες ηλεκτρονικές παρεμβάσεις μας να έχουν κάτι να συνεισφέρουν στην κατανόηση της «πρωτόγνωρης κατάστασης» που όλοι βιώναμε και οι σχετικές με το αντικείμενό μας δραστηριότητες να συμβάλλουν στην κατά το δυνατόν αποφόρτιση των αναγνωστών μας από τον ζόφο των ημερών.

Συμμετείχαμε στη διαμόρφωση και στην κυκλοφορία δύο κειμένων ενάντια στους ελέγχους και στους διαχωρισμούς μαζί με πάνω από είκοσι συνεργατικά εγχειρήματα: κυκλοφορήσαμε σε βιβλίο το άρθρο «Νεκροπολιτική» του Ασίλλε Μπέμπε, μια κριτική στην κρατική διαχείριση όχι πλέον μόνο του βίου μας αλλά και του θανάτου μας· προσφέραμε άνευ αντιτίμου (ψηφιακά, πλην ασφόγως σελιδοποιημένα) επίκαιρα και διεισδυτικά κείμενα: τον *Δυτικό Δεσποτισμό* του Τζιανφράνκο Σαγκουνέτι (σε συνεργασία με την Bibliothèque du Temps Perdu), το *Να τραβήξουμε το φρένο κινδύνου στο τρελό τρένο της προόδου* του Γιώργου Λιερού, το *Κι άλλες ειδήσεις από ένα εγγύς μέλλον* του Νίκου Πρατσίνη, την πολυσέλιδη παρέμβαση των Wu Ming *Συνωμοσιολογία και κοινωνική πάλη: Το κίνημα ενάντια στο υγειονομικό πάσο στην Ιταλία*, που διανεμίσαμε δωρεάν και σε έντυπη μορφή, αλλά και το κείμενο του Wu Ming 1 *Μερικά πράγματα που πρέπει να ξεφορτωθούμε αν θέλουμε να παίξουμε τη συνωμοσιολογία στο γήπεδό μας και να την κερδίσουμε*: χαρίσαμε διαδικτυακά τρεις σημαντικούς τίτλους μας στους εξόριστους και στις εξόριστες των κεντρικών λεωφόρων: τη *Νέα Καλιφόρνια* του Αφόνσο Ενρίκες δε Λίμα Μπαρέτο, το *καρφί* του Πέδρο Αντόνιο δε Αλαρκόν και το *Ο μαστρο-Ζαχαρίας ή ο ωρολογοποιός που είχε χάσει την ψυχή* του του Ιούλιου Βερν· και δωρίσαμε εκατοντάδες αντίτυπα βιβλίων μας στους αναγνώστες μας. Σ' αυτούς που βρήκαν καταφύγιο στο ηλεκτρονικό μας κατάστημα, αλλά και στον φυσικό μας χώρο, ο οποίος λειτούργησε αδιάλειπτα και με την πρόπευσα υγειονομική μέριμνα σε συνθήκες ημιπαρανο-

μίας, εκ των πραγμάτων και ως χώρος απροπαρασκευάστου και ειλικρινούς διαλόγου (ενίοτε έντονου) και ουσιαστικής ενημέρωσης, ως βάλσαμο για πολλούς, αλλά και για εμάς, στους καταθλιπτικούς καιρούς της εκπορευόμενης σύγχυσης, του αναπόκριτου λόγου, της μνησικάκης απαξίωσης και της ασύστολης ανθρωποφαγίας που κυοφόρησε ο ανεξέλεγκτος φόβος και μεγιστοποίησαν οι χρόνιες ιδεοληψίες και η παιδαγωγική του κοινωνικού εγκλεισμού.

Στη μαύρη αυτή διετία της κοινωνικής αρρώστιας, του μεγάλου θανατικού και της επέλασης παγκοσμίως ενός νέου τύπου ολοκληρωτισμού, θεωρούμε πως, ως ελευθεριακή κολεκτίβα εργαζομένων στον χώρο του βιβλίου, πράξαμε τα ανθρωπίνως και κοινωνικώς αυτονόητα. Ο έστιν μεθερμηνεύμενον, δεν αναστείλαμε τη βιβλιοπωλική και την εκδοτική μας δραστηριότητα, δεν λογοκρίναμε ιδέες, απόψεις και θεωρήσεις περί των τεκταινομένων, δεν ασπαστήκαμε πρακτικές «δολοφονίας χαρακτήρων» και δεν αποκλείσαμε (όταν αυτό απαιτήθηκε εκ των άνω) την πρόσβαση στον χώρο μας σε κανέναν απολύτως αιτούμενοι πιστοποιητικά υγειονομικών φρονημάτων και διαπιστευτήρια κοινωνικής υπακοής. Κυκλοφορήσαμε δημοσίως αφίσα με το σύνθημα ΔΕΝ ΛΟΓΟΚΡΙΝΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΟΥΜΕ, αναλαμβάνοντας φυσικά «εν γνώσει των συνεπειών του νόμου» το ρίσκο ενός πιθανού υποβιβασμού των Εκδόσεων των Συναδέλφων σε... Λέσχη των Ανάδελφων Εκδοτών.

Κατανοώντας τους όρους «κοινωνική και προσωπική ευθύνη» –που τόσο όψιμα ανακάλυψαν και δόλια κακοποίησαν κατά το δοκούν οι κρατούντες και οι κάθε απόχρωσης πρόθυμοι και «συντείο» συνοδοιπόροι τους– στην ιστορική, φιλοσοφική και κυριολεκτική τους σημασία, πορευτήκαμε προσωπικά και συλλογικά όλο αυτό το διάστημα έχοντας βάλει, ανομολόγητα, ένα και μόνο στοίχημα: να μην ντρεπόμαστε για τα πεπραγμένα μας μετά το «σφύριγμα της λήξης» του «καθεστώτος έκτακτης ανάγκης».

Με την πολύμορφη και πολύτροπη στήριξή σας θεωρούμε ότι τα καταφέραμε.

Ελπίζουμε να ανταποκριθούμε αξιοπρεπώς και στα επόμενα «καθεστώτα έκτακτης ανάγκης» που, όπως όλα δείχνουν, θα ακολουθήσουν.

*Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων
Ιούνιος 2022*